

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) v sprejema upravnistvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 43.

V Ljubljani, v petek 21. februarija 1896.

Letnik XXIV.

Državni zbor.

Dunaj, 20. februarija.

Razprava o volilni preosnovi.

Danes se je pričela razprava o prvem branju vlednega načrta zakona za volilno preosnovo. Proti predlogu so se oglašili za besedo poslanci: Brzorad, Liechtenstein, Formanek, Romančuk, Stransky, Kronawetter, Lueger, Luginja, Pernerstorfer, Steiner, Purkhart, Hauck; za predlogo pa: Falkenhayn, Kuenburg, Jendrzejevič, Steinwender, Thurnher, Ferjančič, Dipauli, Barwinsky, Dubsky in Russ.

Dr. Brzorad omenja, da vlada zopet ni dovolila deželni zborom toliko časa, da bi mogli vsestranski vrediti svoje deželno gospodarstvo, znamenje, da še vedno centralizem vlada v Avstriji. Govornik v imenu mladoške stranke izjavlja, da se ne strinja z vladnim načrtom o volilni preosnovi, ker parlament, ki bo voljen po tem volilnem zakonu, ne bo pravi izraz ljudstva, kakor tudi sedanjí ni. Kajti vedno je še na stotisoče poštenih in delavnih državljanov izključenih od volilne pravice. Po novem načrtu bo pet milijonov volilcev v novi skupini volilo 72 poslancev, a 5000 veleposestnikov bo še vedno volilo 85 poslancev. Ta volilni red vzdržuje tudi za prihodnje vse krivičnosti Schmerlingovega volilnega reda in mi tega z glasovanjem za to predlogo ne moremo priznati, ker smo se vedno borili proti tem krivicam.

Po tej volilni preosnovi se bo celo v mestih uvedla volitev po volilnih močeh, od neke strani se skuša celo manjšim davkoplačevalcem vzeti volilna pravica. Vse to so vzroki, zaradi katerih se ne moremo ogrevati za volilni načrt in smo za splošno, jednako in direktno volilno pravico.

Poslanec grof Falkenhayn predlaga, naj se ta volilni načrt izroči v pretres odseku za volilno preosnovo. Potem razvija načela, po katerih žele konservativci, da bi se izvršila volilna preosnova.

Ljudski zastop naj je podoba ljudstva.

Za nas pa ljudstvo ni s številkami določena svota, marveč skupina organičnih udov v družbi. Ako torej hočemo, da bo res ljudstvo zastopano, treba je, da so v zboru zastopani vsi ti udje družbe. Volitve je torej treba organizovati po stanovskih zadrukah in kjer teh še ni, najprej te ustanoviti. Na tej podlagi bi se potem tudi volilna pravica lahko razširila do skrajnosti. Nadalje je govornik navajal pomiselnice proti direktni volilni pravici, in sicer iz političnih in tehničnih ozirav. Izjavlja se pa zato, naj se volilna pravica zopet izroči deželni zborom, potem bomo lahko shajali tudi z manjšim številom poslancev. Zato pa je treba časa in dobre volje. Časa za tako konservativno volilno preosnovo je bilo dovolj, a dobre volje ni bilo zato. Sedaj pa nam je vlada nepripravljenim predložila načrt novega volilnega reda. Ustanoviti hoče nov volilni red na podlagi števila prebivalstva. To pač ni napredek v konservativnem smislu, ki želi organizovanih stanovskih skupin in po teh vrejene volilne pravice. A predloga je pred nami in mi se moramo o njej posvetovati; konservativna stranka se predlogi ne protivi, ker nič obstoječega ne podira in ker z novimi načrti ne prejudicira konservativnim načelom gledé volilne pravice.

Končal pa je grof Falkenhayn z jako značilnimi besedami: Napravite volilnih redov, kar jih hočete, koraka naprej v civilizaciji s tem ne napravite, ako ne skrbite zato, da se vrne prepričanje, da se človeštvu v vseh rečeh treba vrniti nazaj k Bogu. Dokler tega ni, delajte postavbe, kakoršne hočete, pravno stalo ljudstva bo vedno bolj propadalo in ljudstvu ne bode vzeli samo njegove zemlje, marveč tudi njegov volilni glas. Skrbimo torej, da se to prepričanje zopet vseli v človeško družbo, potem smo dognali veliko delo.

Poslanec princ Liechtenstein omenja, da so zakoni logike ravno tako nujni, kakor zakoni naravi. Kakor kaže magnetna igla vedno proti polu,

tako ljudstva povsod, kjer je kaj krščanske omike, goje željo, polagoma priti do splošne direktne volilne pravice. Pot drži naravnost do tega namena, in ni je sile, ki bi narode odvrnila od tega. To je popolno naravno. Vsak ima za dolžnosti, katere mu naklada država, pravico, zahtevati primerne pravice. Moderno narodno gospodarstvo ne priznava nobene razločka med direktnimi in indirektnimi davkoplačevalci ter je mnenja, da imej vsak, kdor dela, tudi delež pri političnih pravicah. To pa je sedaj le mogoče pri splošni volilni pravici. Seveda je to nekaj nepopolnega. Toda dokler si narodi po zadrukah ne utrdé svojega socijalnega, političnega in kulturnega obstanka, dotlej ni drugega pripomočka, kakor občna volilna pravica. Potem jako duhovito kritikuje in obsoja govornik Schmerlingov volilni red, ki zagotavlja plemstvu in trgovskim zbornicam neko pravico. Zato pa tudi državni zbor, sestavljen na tej podlagi, ni sposoben za resno delo, ki bi bil ljudstvu res v korist. Badenijeva predloga ima za se to, da bodo ljudje vsaj verjeli, da se resno misli na volilno preosnovo, dalje ima to prednost, ker ima kot podlago občno volilno pravico, kajti dobro bo, da se v tej volilni skupini spoznajo posestniki in delavci, to spoznanje bo rodilo le dobre sadove. Pomanjkljiva pa je ta predloga, ker je še mnogo državljanov izključenih od volilne pravice, ker se bo večinoma volilo indirektno in ker bo nekako zverženo načelo občne volilne pravice z načelom sedanjega žal da napačnega interesnega zastopstva.

Govornik se zato izjavlja za splošno volilno pravico in ker je Badenijeva predloga neznamen, a vendar korak do tega, zato se njegova stranka za sedaj ne protivi tudi tej preosnovi.

Poslanec vitez Jendrzejevič izjavlja v imenu poljskega kluba, da bodo glasovali, naj se načrt izroči odseku za volilno preosnovo, da so pa proti splošni volilni pravici in da deželni zborom priznavajo pravico, vplivati na državnozbornske volitve.

LISTEK

Iz življenja gališkega izselnika v Braziliji.

(Dalje.)

Pri tritedenski vožnji dospeli smo v braziljsko mesto Rio-Zaneiro, kjer se je mudil parobrod 24 ur. Na parobrod so dospeli v čolnih braziljski agenti, povprašujoč nas, kam potujemo. Naš pokrovitelj, agent Gergolet, nas je spremljal v Rio-Zaneiro in tu nam povedal, da naslednjega dne odpotujemo v mesto Santos, kjer ga moramo počakati. Ko smo dospeli v Santos, zapeljali so nas na tako imenovanih „karosah“ (vozovi z dvema kolesoma z jedno ali dvema mulama) v izselniške barake, kjer smo v zaduhlem zraku pri neznošljivi vročini prebili šest dni. Hrane smo dobivali toliko, da nismo pomrli. Potem so nas odvedli na kolodvor ter nas odpeljali, da sami nismo znali kam; le naši varuhi so nam zatrjevali, da potujemo v San-Paulo in tam dobimo zastopar obljubljeno zemljišče. Med tem so nas odpeljali v Sobrãdo. Tu so nas čakali vozovi in mi smo zvedeli, da nas je agent Gergolet prodal neka-

terim ondodnim gospodom. Mi v to pod nikakim pogojem nismo hoteli privoliti ter smo se podali peš v izselniške barake, v katerih smo prebili zopet šest dni. Čez 3 dni dospo k nam oni gospodje, katerim smo bili prodani ter nas hočejo vzeti s seboj na tako imenovano „facendo“. Cele tri dni so nas nagovarjali po svojih tolmačih, naj gremo k njim na delo, toda mi smo se upirali, zahtevajoč obljubljeno zemljišče. Takrat so nas prognali iz barak ter otroke kakor psičke pometali na javno cesto, kjer smo med silnim nalivom bili prisiljeni prebiti v gladi in hladu poldrugi dan. Četrtega dne so se nas prebivalci mesta Sobrãdo usmilili in nam pripravili obed.

Med nami je bil nek pisar iz Galicije. Ko so braziljski gospodje šli k obedu, rekel nam je: „Ako nočete sami sebe ugonobiti, bojte se Boga in ne ubogajte teh gospodov. Svoje imetje ste itak že zgubili, vaši otroci so pomrli, pa tudi vas samih je že dokaj pokosila smrt. Ako pojdete k „facenderom“, poginete vsi. Na to, da postanete tukaj bogati, ni niti misliti, in ako nočete propasti, vrnite se v Santos, tam si kupite karte in odpeljite se na parobrodu v provincijo Parana, kjer dobite zemljišče, zakaj samo v tej provinciji more še prestati naš človek.“ Kdor je imel denar, ta je ubogal njegov

svet ter se odpelal v Santos. Toda nas 45 rodbin je še v gladi in hladu prebilo tri dni na mestu in naposled smo sklenili iti na „facendo“. Takrat so nas odpravili v San-Paulo, kjer so nas razdelili v tolpo po pet ali šest rodbin ter odpeljali nas vsakega Bog vé kam na plantacije, kjer se prideluje kava. Mene so priklopili k rodbini, obstoječi iz peterih ljudij in med temi jedna ženska. Pet takih rodbin, 30 duš po številu, je dobilo malo kočo. Naslednjega dne nas je zavel nadzornik na plantacije kave ter odločil vsakemu izmed moških po jeden oral, dal vsakemu potrebno orodje, pokazal nam, kako imamo delati, ter dejal, da plačilo dobimo še le tedaj, ko bo kava že pospravljena.

Kava raste tako, kakor pri nas agrešt. Jeden grm je oddaljen od drugega za kaka dva koraka. Trava je tako visoka, da kavinega grmičja niti ne vidiš. To travo je treba z motiko posekati do poslednje bilke. Izkopano grmovje je treba čisto iztrgati, pograbit z grabljami, prerahljati zemljo z lopato, kakor pri nas kadar sejemo lan, in stezice z metlo čisto pomesti. Prosim si predstaviti, kaka tuga in žalost nas je vse prevzela, ko smo jeli premišljevat, kako smo sami poprej imeli lastno zemljišče (a bili so med nami tudi taki, ki so sloveli poprej

Posl. Formanek graja, da se nahajajo v novi predlogi še vedno dosedanje krivice. Ker ta predloga ne ponuja nikakih temeljnih preosnov, vsled tega bode ostalo vprašanje glede volilne reforme še vedno na prvem mestu političnih vprašanj. Predloga se premalo ozira na slovanske narode, posebno pa na poljedelsko prebivalstvo, kateremu glede na njegovo število pristojna največ zastopnikov, in vsled tega jo bode govornik vedno pobijal.

Posl. grof Kuenburg pojasnjuje najpreje dosedanje korake, ki so se storili glede te zadeve v teku dveh let, ter povdarja, da njegova stranka principijelno ne bode nasprotovala vladni predlogi. Vsekako pa želi govornik, da se prične o tej predlogi podrobno posvetovanje, da se morebitni nedostatki spremenijo.

Posl. Romančuk je mnenja, da predloženi načrt nima družnega pomena, nego da se ohrani dosedanje krivice. Volilni krogi so preveliki, razdelitev je nepravilna, ker se premalo ozira na število prebivalcev v posameznih kronovinah. Poleg tega je tudi zelo napačno, da so se ohranile še indirektno volitve. Iz teh razlogov bode glasoval govornik proti vladnemu načrtu.

Posl. dr. Steinwender je splošno zadovoljen z vladno predlogo, ker je možno na podlagi tega načrta razširiti in izboljšati posamezne določbe. Govornik graja le določbo, katera zahteva v svrhu določitve volilnega izida dvetretjinske večine, ter ono, katera izključuje poljedelske pomožne delavce od volilnega prava, ker se jim s tem daje povod, da prihajajo še v večjem številu v mestne delavnice.

Posl. dr. Stránský naglašja, da bodo Mladochki glasovali le za občno, jednako in direktno volilno pravico, ker le s tako se zamore zadostiti pravičnosti in zahtevam javnega življenja.

Posl. dr. Kronawetter obžaluje, da ni videla grofa Badenija pravičnost, ker na tej podlagi bi bila upravičena jedino le splošna volilna pravica. Izmed posameznih točk kritizuje govornik posebno ono, ki govori o družinskih članih, in ono glede občinskih ubožcev, ter pravi, da je na svetu le malo ljudi, ki bi bili popolno neodvisni, in da ubožstvo ni nikaka sramota. Konečno kritizuje govor grofa Falkenhayna, ter pravi, naj konservativna stranka pokaže prave krščenstvo s tem, da bo glasovala za občno volilno pravico.

Posl. dr. Ferjančič izjavlja, da glasuje za izročitev predloge posebnemu odseku, da pa ne bode glasoval za vsprejem, ako ostane nespremenjena, ker se premalo ozira na slovenske pokrajine.

Posl. dr. Lueger zagovarja zakon za varstvo volilne slobode in zahteva, da se črta točka v načrtu glede družinskih članov. Ako se namerava zagotoviti prednosti veleposestva z dvetretjinsko večino, bode njegova stranka storila potrebne korake, da se prepreči ta nakana. Konečno predlaga dr. Lueger, da se z ozirom na to, da dosednji odsek za volilno preosnovo ni storil ničesar, izroči predloga novovoljenemu odseku 36 članov.

Posl. baron Dipauli zahteva volitev po strokovnih zadrugah ter izjavlja, da bode njegova stranka glasovala proti izključenju petakarjev.

Konečno utemeljuje poslanec Dyk nujni predlog glede podpore za Češko. Nujnost se pripozna in predlog izroči budgetnemu odseku, na kar se seja zaključi ob 4^{1/2} uri.

Prihodnja seja jutri.

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. februarja.

Srednje šole na Štajerskem. Včerajšna graška „Tagespost“ objavlja sostavek o avstrijskih državnih srednjih šolah, kateri je na podlagi statističnih podatkov sestavil državni poslanec Lorber, s posebnim ozirom na štajersko deželo. Iz tega je razvidno, da je v Avstriji 139 državnih gimnazij in 53 realk. Glede na število prebivalcev so razdeljene omenjene srednje šole nastopno: v Sleziji pride na 76.000 prebivalcev jedna srednja šola, na Solnograškem na 87.000, na Češkem na 89.000, v Dalmaciji na 96.000, na Niže Avstrijskem na 115.000, na Kranjskem na 111.000, na Moravskem 111.000, na Primorskem na 116.000, na Koroškem 120.000, na Tirolskem in Predaleškem na 124.000, v Zgornji Avstriji na 157.000, na Štajerskem na 198.000, v Galiciji na 200.000 in v Bukovini na 323.000 prebivalcev. K temu pripomni omenjeni list: „Štajersko je toraj v ti vrsti na tretje-zadnjem mestu. Mej tem ko pride v celi Avstriji povprečno na 125.000 prebivalcev jedna državna srednja šola, odpade na Štajersko jeden tak zavod še le na 198.000 prebivalcev“. Ta opazka je sicer popolno utemeljena; toda ravno vsled tega je pa tudi popolno neumestno nečuvstvo kričanje štajerskih zagrzencev proti ustanovitvi novih slovenskih srednjih šol. V gorenjem odstavku se vpoštevajo tudi slovenski prebivalci, katerih je dobra tretjina vsega prebivalstva, to se pa nikjer ne vpoštevja, da odpade na približno 800.000 nemških prebivalcev 6 državnih srednjih šol, mej tem ko ima 400.000 Slovencev le nekaj paralek v Celju in Mariboru. Tu se zopet zadostno označuje doslednost štajerskih posil-nemcev; vedno se pritožujejo, da se Štajerski kratijo pravice glede srednjega šolstva, kadar se pa gre za ustanovitev prepotrebnega jednakega zavoda za ondotne Slovence, takrat kriče na vsa usta, da je nov zavod popolno nepotreben.

Občinske volitve v Levovu se vrše 26. t. m. in se v to svrhu že marljivo vrše vsakovrstne priprave. Osnovale se je celo vrsto raznih odborov, ki objavljajo raznovrstne oklice in razvijajo strastno agitacijo. Posebno zanimivo pa je, da se tokrat v volitev vmešava maloruska stranka. Začela se je krepko organizovati in 16. t. m. pozvala vse svoje somišljenike v levovski „narodni dom“. Namen temu shodu je bila posebna in vspešna organizacija vseh maloruskih volilcev. Iz navedenega je razvidno, da bodo bližnje levovske volitve zelo živahne in skoro gotovo bode opozicija dobila premoč v mestni zbornici.

Italijanski državni zbor se snide dne 5. prihodnjega meseca, v kar je Crispi dovolil le na dolgotrajno prigovarjanje svojih ministerskih tovarišev. Posebno hudo je pritiskal nanj stavbni minister Saracco, ki je izjavil, da vloži takoj ostavko, ako se ne ustreže njegovi želji. Crispi se je obrnil

v tej zadregi na svojega zaščitnika kralja Umberto in na senatskega predsednika Farini-ja, toda vsi koraki so bili zaman, kajti večina ministrov je potrčila Saraccovemu nasvetu. S tem seveda niso velko pridobili vladni nasprotniki, kajti do 5. marca ima Crispi še dovolj časa, da pošlje še kakih 20.000 vojakov proti Masavi in zadevo uredi popolno po svojih načrtih, katerih potem državni zbor ne bo mogel več spremeniti. Vlada bode v kratkih potezah pojasnila vladajoče razmere in predložila naknadni proračun, katerega bodo morali sprejeti poslanci hote ali nehoti in s tem bode zadobila vlada zopet proste roke. Državna blagajna bo toraj tudi nadalje še morala trpeti in z vsakdanjimi stroški 800.000 lir se bodo kmalu pokazali skupni stroški za Afriko v znesku 500 ali še več milijonov, kakor so že naprej proračunali nekateri zmerni krogi. Ko se pa to zgodi, zna se uresničiti tudi prerokovanje Mazzini-jevo, da je namreč Crispi zadnji minister savojske vladarske hiše.

Rusi na Koreji. Vkljub raznim dementijem, s katerimi hočejo dokazati ruski vladni listi, da se Rusija ne vmešava iz sebičnih namenov v koreanske zadeve, je vendar jasno, da jo samo ti vodijo na omenjeni polotok. Gotovo je namreč, da Rusija ne mara izgubiti važnih postojank na Koreji ter jih brez najmanjšega dobička prepustiti Japoncem. Kakor se vidi, je že dosegla svoj glavni namen in mesto japonske je že nastopila ruska nadoblast, kateri se tudi Anglija ne protivi, kakor je izjavil nedavno podtajnik Curzon. Japonci pač nimajo sreče; sadovi jedne zmage za drugo se jim trgajo iz rok in toraj ni čuda, ako jih naposled zapušča pogum in se jim odtrguje jeden kos za drugim od njihovega posestva.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, 20. februarja.

Predsednik župan Grasselli omenja, da je kranjska hranilnica sklenila na prošnjo mestnega zbora ljubljanskega, podariti 150.000 gl. za zgradbo artilerijske vojašnice. Mestni odbor bo na podlagi te blagodušne podpore sporočil vojnemu ministerstvu, da je mesto pripravljeno graditi imenovano vojašnico.

Nadalje naznani župan, da se je odsek za odkup zemljišč pri regulovanju mesta konstituiral ter izvolil za načelnika odbornika Gogolo, za namestnika pa odbornika dr. Staré-ta.

Na to stavi in obširno utemeljuje odbornik Svete k nastopni nujni predlog:

„Mestni zbor radostno pozdravlja in odobrava namero Glasbene Matice, izraziti iskreno hvaležnost stolnemu mestu dunajskemu za velikodušno pomoč o potresni katastrofi s tem, da priredi na Dunaju dne 23. in 25. marca t. l. zahvalna in dobrodelna koncerta na korist ubožnemu zakladu dunajskemu, avstrijski družbi rudečega križa in dunajski prostovoljni rešilni družbi, ter izrekujoč, da tolmači Glasbena Matica v tem slučaju pristna srčna čutila ljubljanskega prebivalstva, naroča gospodu županu, da to izjavo primernim potom naznani zastopu stolnega mesta dunajskega.“

Predlog je bil vsprejet.

kot premožni gospodarji), kako je človek imel vse, kar je bilo treba vzeti v roke in kako je on, dasi ravno reven kmet, bil vendar sam svoj gospod, tu pa je nakrat postal suženj, ki se je pregibal pod udarci gosposkih hlapcev; doma je človek delal in ko se je utrudil, mogel se je slobodno oddahniti, tu pa je on prisiljen od jutra do solnčnega zahoda brez koščeka kruha delati, omedlevajoč pri tej pekleni vročini. Za naprstek take vode, kakoršno imam doma v Galiciji, dal bi bil, ako bi bil imel denar, po 5 gl., da si vsaj ohladim svoja usta, zakaj tam je voda slaba in poleg tega še topla. Človek dela ves božji dan, toda nima kaj jesti: v jutro smo dobili črno kavo brez kruha, a opoldne tako črn grah, ki ostane trd, naj bi se tudi tri dni kuhhal, toda treba je pojesti, ako ima človek dovolj dobre zobe; v juho od tega graha denejo mali košček mesa, ki pa je prenapolnjeno s črvi, zakaj tam je strašna vročina in ako v jutro prase zakolješ, imel boš zvečer na tem mesu že vse polno črvov.

Tako smo mi delali dva dni pri tej kavi, a tretjega dne je dospel že lastnik plantacije, hoteč si ogledati naše delo. Uporabivši to priložnost, smo ga prosili s posredovanjem našega nadzornika, naj nam dá boljšo hrano, sicer poginemo od gladu. Na to pa plantator izvleče revolver, ga pomeri proti nam

ter reče: „Ako se še jedenkrat drznete prositi kaj podobnega ter nočete biti pokorni meni in mojemu nadzorniku, pa vas postrelim kakor pse.“ Vidite, koliko stane v Braziliji človek! (Dalje sledi.)

Dozdevna ljubezen.

Roman. — Spisal knez M. N. Volkonskij.

(Dalje.)

Bahtemin je hotel odgovoriti, a ona se je obrnila h Knausu in pruskemu polkovniku ter nadaljevala polušaleč se:

„Vi pravite, da moj domačinec ne misli tako, kakor jaz, toda nekateri moji domačinci imajo neko jako nelepo navado: z mladimi ljudmi, posebno z deklicami, nikdar ne govoré resno, ker mislijo, da ne zaslužijo resnega razgovora, in vse skušajo obrniti v šalo, a zato govoré tako, kakor sedaj-le gospod Bahtemin.“

Knaus se je smehljal, kakor preje, polkovnik je zvijal brke, črne, globoko vsajene oči so blestele v jedva zapaženem posmehu.

„Ne, jaz sem soglasen z gospodom Bahteminim,“ del je ta in pogledal na Stefana Aleksejeviča, „vi Rusi morete res obžalovati vaše . . . vaše . . . breze . . . Pri vas res lavorike ne rastejo, zato je pri

vas tako malo lavorovih vencev, a tako mnogo brezovih šib. Lavorika ljubi toploto, svobodo, a pri vas je mraz, ki nalaga svoje verige in ne dovoljuje lavoriki rasti na prostem vzduhu. Sem vas li tako razumel, gospod Bahtemin?“

„Ne vem, ste li tako razumeli gospoda Bahtemina,“ vzklopela je Taša, „a morem vas zagotoviti, da je naš mraz strašen samo neprijateljem našim, za nas pa blagodejen; ne le da živimo z njim, ampak ni živeti ne moremo brez njega . . . A kar se tiče naših lavorovih vencev, vprašajte svojega „šolskega učitelja“ . . .“

Polkovnik bil je v zadregi. Taša ni dogovorila in obrnivši se prizvala k sebi Ljovova in Doro.

Bahtemin jo je pogledal.

„Kakšna je,“ mislil si je in spomnil se nehoté, da je čital v kakem romanu primerjanje ženske z muzikalnim instrumentom, iz katerega more izvleči, kdor zna igrati, čisto raznolične, a vsikdar čarajoče in duh vzvišujoče glasove.

„A odkod se še brani, saj je še popolnoma otrok . . . Eolova harfa!“ dejal si je naglo in, zabivši vso okolico, jel slediti samo za njo, za Tašo, kakor jo je v mislih že nazival.

Vrnivši se v grad so začeli sedati v kočije, da bi se peljali v gostilnico kositi. (Dalje sledi.)

V imenu šolskega odseka priporoča odbornik Senekovič, naj se dovoli dvorazrednici na Barju za stvarne potrebe 26 gld., za učila 40 gld. in za knjižnico 20 gld., za vreditav vrta 150 gld. in za vzdrževanje 30 gld. — Sprejeto. — Nadalje isti odbornik predlaga, naj se učitelju Kokalju za napravo katalogov izplača 48 gld. Sprejeto.

V imenu olupševalnega odseka predlaga odbornik Valentinčič, naj mestni zbor dovoli 700 gld. za napravo parka na travniku, ležečem mej Latermanovim in drevoredom v Šiško.

Odbornik dr. vitez Bleiweis je proti temu, ker bodo troški gotovo večji in ker se ne vé, kako da se bo prostor nasproti temu travniku vraval, zato predlaga, naj se nasvet olupševalnega odseka odkloni.

Odbornik vitez Zitterer z mladeniškim ognjem zagovarja odsekov predlog.

Odbornik Hribar je proti predlogu, ker se mu zdi prezgodaj, že sedaj sklepati o tem.

Odbornik Kozak je zoper predlog, ker bi bila stvar predraga in ima mesto veliko potrebnjših reči oskrbeti.

Odbornika Ravnikar in Pirc zagovarjata odsekov predlog, katerega pa večina odbornikov pokoplje.

Odbornik Valentinčič poroča v imenu olupševalnega odseka, naj stavbeni urad napravi načrt za popravilo tivolskega gradu.

Odbornik Ravnikar predlaga, naj stavbeni urad to stvar izvrši v 14 dneh.

Odbornik Velkavrh pravi, da ima stavbeni urad dovolj drugih bolj nujnih poslov in da tivolski grad še lahko počaka jedno leto.

Sprejme se predlog, da stavbeni urad priredi načrte za popravilo, kadar mu bo mogoče.

Nadalje se sklene po poročilu odbornika Valentinčiča, da se spolni drevored ob Tržaški cesti, da se nakupi voz za prepeljavanje dreves in da se pri dratu, ki dela ograjo okoli muzeja, poščišpljejo bodoče špice.

Potem utemeljuje odbornik Šubic samostalni predlog za ustanovitev državne obrtne šole mehanično tehnične smeri ter stavi nastopne predloge:

1. Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane hvaležno pozdravlja sklep visoke naučne uprave, da se ima v Ljubljani ustanoviti državna obrtna šola mehanično-tehnične smeri.

2. Občinski svet izreka, da je pripravljen takoj stopiti z visoko vlado v dogovor zaradi običajnih prispevkov mestne občine.

3. Stavbinskemu odseku se naroča, da prouči selišče, ki bi bilo pripravno za zgradbo obrtno-šolskega poslopja in stavi občinskemu svetu primerne predloge.

4. Gosp. župan se naprosi, da sporoči te sklepe c. kr. deželni vladi. — Sprejeto.

Nato so bile v tajni seji rešene razne prošnje in ugovori glede stavbinskih zadev.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. februarja.

(Deželni predsednik gosp. baron Hein) se je včeraj popoldne povrnil z Dunaja.

(Novi napadi.) „Narodu“ že ne zadostuje več navaden list za napade; včeraj si je omislil prilogo, na kateri je po dr. Slančevem vzorcu objavil poročilo o tožbi črnomeljskega kaplana g. Pristova, ki je tožil župana Bohte ta zaradi razžaljenja časti. Toda tudi vsa priloga „Narodu“ nič ne pomaga, kajti nazadnje mora vendar le poročati, da je bil župan Bohte kaznovan zaradi razžaljenja časti. Bombastično je že „Narod“ preje dvakrat opozarjal na to „senzacionalno“ pravdo in sedaj, ko je vse objavil, se razvidi, da na vsej stvari ni nič, razen da se je „Narodov“ novomeški patron hotel znositi ob tej priliki nad g. Pristovom, ki mu je prav pošteno zmešal štrenjo pri zadnjih volitvah. Najbrže, da bo dr. Slanec oskrbel posebno brošuro, katera bo ta važen dogodek v zgodovini slovenskega naroda ohranila še poznim potomcem. Le tako naprej. Še par takih epohalnih del narodno-nerodne stranke in vsi Belokranjci se bodo vrnili nazaj v Krajino, kjer se mora začeti cediti mleko in med v gled narodno

gospodarske brižnosti naših nevtrudljivih škandaloljubov.

(Vojaško oskrbovališče.) Včeraj je komisija, obstoječa iz gg. vladnega zastopnika pl. Rühlinga, polkovnika Montigny, župana Grasselija in mest. odbor. Hribarja in Hraskyja, pregledala vojaško oskrbovališče in stavbeni prostor. Komisija je izjavila, da bode ves stavbeni prostor meril 4800 □°. Zastopniki mestne občine so ponudili po 20 gld. □° vojnemu ministerstvu.

(Mešani zbor „Glasbene Matice“) ima jutri v soboto dne 22. t. m. zvečer ob 8. uri skupno skupnjo za vse štiri glasove v Sokolovi dvorani „Narodnega doma“.

(Zanimiv prizor na pepelnico.) Iz Stoba pri Domžalah se nam piše: Na Pepelnico proti večeru pripeljalo se je mej vriskanjem in vpitjem na vozu, okinčanem z zastavami in smrečicami, kakih 16 pustnih šem skozi Domžale v Stob, kjer so na drugem koncu vasi hoteli napajati sebe in konja, a pametna krčmarica jim ni hotela prinesiti pijače. — Ravno pred Stobom pade jedna „šema“ raz konja; drugi ne meneč se za njo, divjali so naprej in ta šema mora peš capljati za vozom. Kmalu pa jo ostavi orjaški mož, jo dobro premeri z očmi ter zakriči nad njo: Kaj pa iščete pri nas? Ali se to spodobi na Pepelnico, sram vas bodi. V tem hipu prileti neki drugi mož, strga šemi bič iz roke in jih ji začne prav pošteno naštevati po širokih plečih in tudi prvemu možu je debela pest prav dobro služila. Pedili so šemo dobro daleč, a vedno je pokalo in bobnalo po njenem hrbtu. Mej tem se je sešlo že mnogo ljudstva. Ko prileti ta šema vsa spehana v omenjeno gostilno, kjer so njeni tovariši in tovarišice zastoj čakali na pijačo, jim hitro nekaj na uho zašepeta in hitro so vse šeme poskakale na voz in hajdi nazaj. Voz se sredi Stoba vstavi pred neko hišo, katere gospodarja izzivajo na korajžo in začno vleči kole iz voza in nože iz žepov ter poskačejo raz voz. Takrat pa so pritisnili ljudje od vseh strani, bil je cel Stob skupaj. Hud boj se vname in šemo, ki je držala velik nož v roki, vdari nekdo iz mej naših tako srečno po roki, da ji pade nož na tla. Največja nevarnost je bila tedaj odstranjena. Šeme so začele odjenjavati in naše ljudstvo jo je vdrlo za njimi. Gospodinje pa so šeme z vodo polivale. Posebno junaško se je obnašala neka ženska, ki se je pogumno zakadila mej šeme z ohleškom v roki in kamor je udarila, povsod je bilo prav. Vse se je smejalo tej junakinji. Preveč predrzni L. prišel je prav približno šem in dobil jo je s kolom po rami. Ko mu šema v drugič nameri, v tistem hipu jo sama dobi tako trdo po plečih, da se je pripognila do tal in zdihovala je začela klicati in prositi: Nikar me ne ubijte. Pred domžalsko šolo so se šeme zopet vstavile pri cestnem „furovtu“ in kamenje je frčalo, kakor kroglice v vojski. Ker je bil pa pritisek od naše strani le prevelik, so se našemljeni junaki zopet morali umakniti in jo cvrli proti Domžalam, da se je kar kadilo za njimi, a tudi tamkaj niso bili nič bolj prijazno vsprejeti, kakor v Stobu. Tamkaj so jih še celo nekaj po tleh povajljali; pokalo je pa tudi dobro. Tukaj so se pa šeme že morale poskriti po hišah in vrtih. Neka našemljena baba vdrila jo je čez polje, a naši za njo in četudi se je razcapana obleka za njo vlekla, je vendar srečno pete odnesla, pa ne za dolgo časa. Ko gre brezskrbno vsa spehana mimo neke hiše bolj na samem, vdari jo neka skrivna moč in zopet je zdihovala: Oh, nikar me ne ubijte. To zdihovalanje ji je pač nekaj pomagalo, a dobila je vendar le svoj del. Ta reva je največ prestala. Zunaj Domžal so se šeme zopet sešle vse razcapane in razklinkane in gotovo tudi z buškami na glavi. Zdihovala je zlezle so počasi na voz in v tem žalostnem stanu se peljale nazaj v Dob in Krtino. Naši otroci so pa nazaj grede pobirali po tleh pokrivala, nosove, cunje in druge spominke od Krtinskih „šem“, katerih gotovo nikoli več ne bo v Domžale, še manj pa v Stob. Kajne, to je bil zanimiv prizor, kateri se je pa igral brez hudih nasledkov. Hvala Bogu! Mislite si, na stotine ljudi skupaj in vsem je na obrazih kar kipelo in vendar nič hudega, ker naših ljudi namen je bil jedini ta, te šeme brez poboja spraviti nazaj, od koder so prišle. Pa tudi krtinske šeme naj te

nekoliko pomislijo in naj se spametujejo, ker naše ljudstvo ne pusti skruniti Pepelnice.

(Iz Gorice) 18. februarja. Znano je, da je pred tednom dni zapustilo do 850 rusinskih tlačanov svojo domovino in se napotilo v Ameriko. A prišedše v Gorico jih je oblastnija ustavila in uboge ljudi pustila brez vsake pomoči na kolodvoru, kjer se nahajajo vže 5 dni po vagonih. Od nikjer ni nobene pomoči, ki bi jih rešila obupnega stanja. Domov se ne marajo vrniti po nobeni ceni govoreč: Rajši umremo tukaj, kakor gremo umirat domov, kjer so nam čifuti pobrali vse imetje. V domovini so dobivali pri svojih tlačiteljih za težko delo možki po 13 kr. na dan, a ženske po — 9 kr. Samo ob sebi se umie, da bi moralo mesto in sploh vlada pomagati tem revežem, toda o tem ni niti govoriti. Same žalosti in potrnosti ne morejo ubožci niti govoriti. Med tem ko uživajo reveži suho repo, razpisujejo se nagrade največjim norcem pustnega dne. Med tem ko ubogi ljudje lačni in žejni čakajo pomoči, pleše, popija in se gosti Gorica. Da bi se jim vsaj za trenotek zljajšalo žalostno stanje, začel je vrednik „Soče“ zbirati radovoljne darove mej goriškimi Slovenci, da se jim danes na pustni terek priredi mala južina. Kaj bo li napravila vlada z njimi? se povprašuje mnogo. Kam jih pošlje, ko nočejo domov? Ljudje so trdni in gotovo bi jih mnogi želeli porabiti kot delavce, ko primanjkuje v toliki meri delavnih močij. Toda to bi bilo le začasno — ka pa potem?

Društva.

(Slovenskega planinskega društva) III. redni občni zbor vršil se bode v ponedeljek dne 24. t. m. ob 8. uri zvečer v klubovi sobi hotela pri „Slonu“ po sledečem vsporodu: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Imenovanje častnega člana. 5. Volitev odbora in dveh računskih pregledovalcev. 6. Raznosterosti.

(Vabilo k javnemu društvenemu shodu,) katerega priredi slov. katoliško delavsko društvo v nedeljo, dne 23. februarja t. l. ob polu 4. uri popoldne v zimskem salonu Koslerjeve pivovarne. — Vspored: a) Volilna preosnova. b) Nova obrtna predloga. c) Raznosterosti. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Telegrami.

Dunaj, 21. februarja. Zanesljivo se poroča, da ima Badeni za svojo volilno preosnovo zagotovljeno dvetretjinsko večino.

Dunaj, 21. februarja. Kakor se poroča, se poda cesar 23. t. m. za štirinajst dni na predgorje St. Martin.

Budimpešta, 21. februarja. Finančni minister je predložil načrt zakona, s katerim se začasni proračun podaljša do konca maja. — Ministra Fejervary in Banffy sta bila danes pri cesarju.

Budimpešta, 21. februarja. (Poslanska zbornica.) Trgovinski minister je podarjal v včerajšnji seji potrebo obnovitve gospodarske pogodbe z Avstrijo ne samo iz političnih, marveč tudi iz materijelnih ozirov. Sedaj še ne more poročati o vspehu pogajanj z avstrijskimi ministri. Eventuelni uspeh bode svojedobno predložil zbornici v presojo.

Pariz, 20. februarja. (Zbornica.) Republikanec Chauder je interpeloval pravosodnega ministra Ricarda glede nameščenja sodnika Rempierja. Po daljši, zelo burni razpravi je zbornica z 283 proti 238 glasovom vsprejela predlog posl. Šarriena, s katerim se izreka vladi zaupanje.

Berolin, 21. februarja. Krojaški pomočniki in konfekcijski delavci so vsprejeli delo. Dovolilo se jim je 19 odstotno povišanje plače.

Rim, 21. februarja. Poročila iz bojišča v Afriki so za Italijane jako neugodna. „Tribuni“ se brzojavlja: General Baratieri je izgubil pogum in se hudeje na vlado. Vsled bolezni je vojakov zelo veliko pomrlo; tudi živeža primanjkuje vojakom.

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za proskrbljenje vseh
v kurznem listu
namenovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Madrid, 21. februarija. Včeraj se je razpočilo pod kraljevo palačo pet petard. Trdi se, da ni nihče ranjen. Policija je pri- jela nekaj oseb.

Carigrad, 21. februarija. V Zeitun pribegli vstasi se marljivo odpošiljajo v nji- hova bivališča. Ondotni poveljnik Edhen-paša je imenovan maršalom.

London, 21. februarija. „Reuters Office“ se poroča iz Praetorije: V Ivanovem Gradu se je vnelo 5 vagonov dinamita. Ponesreče- nih je blizu 500 oseb. Za družine ponesre- čencev se marljivo nabirajo darovi.

Foulard-svila 60 kr.

do gl. 3-35 meter, — japonska, kitajska itd. v najnovejših vzorcih in barvah, tudi črna, bela in barvena **Henneberg-svila** od 35 kr. do gl. 14-65 meter — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (ok. 240 razn. kakovosti in 2000 razn. barv, vzorcev itd.) **Poštnine in carine prosto na dom.** — Vzorec obratno. — Dvojnati pisarni porto v Svico.

Tovarne za svilo G. Henneberg
26 e. in kr. dvorni zalagatelj, **Curih.** 17-2 2

Za slabotne

bolehave valed pomanjkanja krvi in na živcih, blede in sla- botne otroke; izvrstnega okusa in preizkušenega učinka je **železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta)** priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol litera steklenica velja 1 gld., pet pol litera steklenic gld. 4-50. (122 50—2) 2

Umrli so:

19. februarija. Stanko Grilec, slikarjev sin, 6 mes., Po- ljanska cesta 21, kron. vodenica v glavi. — Frane Sorman, pravni kandidat, 50 let, Kravja dolina 11, kap na možgani.

20. februarija. Marija Škofic, usnjarskega trgovca vdova, 74 let, Sv. Petra cesta 32, ostarelost. — Ana Predovič, posest- nikova vdova, 85 let, Poljanski trg 5, pljučnica.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
20	9. zvečer	740 5	—1.8	pr m. svzh.	oblačno	
21	7. zjutraj	740 3	—4.2	m. vzh.	oblačno	0 0
	2. popol.	740 1	—2 3	m. svzh.		

Srednja večerajša temperatura 1-0°, in za 1-3° pod normalom.

VABILO

I. rednemu občnemu zboru hranilnice in posojilnice v Gorjah,

ki se bo vršil

dné 23. februarija, t. j. prvo postno nedeljo,
ob 3. uri popoldne
v prostorih bralnega društva.

Dnevni red: 86 2—2

1. Poročilo načelstva. — 2. Poročilo nadzor- stva. — 3. Potrjenje letnega računa. — 4. Volitev načelstva in nadzorstva. — 5. Posebni nasveti.

Dohodki so znašali 29.840 gld. 51 kr., izdatki 28.792 gld. 23 kr.; vsega prometa je bilo 58.632 gld. 74 kr., deležnikov 79, čistega dobička 92 gld. 16 kr.

Hranilnica in posojilnica v Gorjah,
registr. zadruga z neomejeno zavezo.

Prijatelji slovenske akad. mladine, naročite se na

„ZORO“

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.

Cena: Za nedijake 80 kr., za dijače 50 kr.

Upravnik: **Pavel Marija Valjavec**, stud. iur.,
Dunaj, V., Matzleinsdorferstrasse 76, III, 31.

Učenca,

ki je bil vsaj v jednom razredu srednje šole, sprejme takoj v svojo **špecerijsko prodajalnico na Vrhniki**

130 6—4

Gabrijel Jelovšek.

VABILO

142 1—1

I. rednemu občnemu zboru

„Hranilnice in posojilnice v Cerknici,
registrirane zadruge z neomejeno zavezo“,
ki se bo vršil

dné 8. marca, t. j. tretjo postno nedeljo,
popoldne ob 1/2 4. uri v župnišču.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo računskega pregledovalca.
3. Potrjenje letnega računa.
4. Volitev načelstva, računskega pregledovalca in njega namestnika.
5. Razni nasveti.

„Hranilnica in posojilnica v Cerknici,
registrirana zadruga z neomejeno zavezo“.

Za načelstvo:

Jernej Kušljan l. r. **Anton Leskovec l. r.**

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczyjev protinski cvet

je olajšujoče mazilo za roke in noge,
za križ in za vsakršne bolečine. Pri-
poroča se za masažno zdravljenje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Dobiva se pri 731 8

Ubaldu pl. Trnkóczyju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

148 1—1

V imenu vseh sorodnikov naznanjamo ljubim prijateljem in znancem z žalostnim srcem, da je vse- gamogočnemu Bogu bilo všeč, danes dné 20. febru- varija, dopoldne ob 11. uri, našo ljubo mater in staro mater, gospo

Ano vdovo Predovič roj. Klemenc

po kratki, hudi bolezni, 86 let staro, prevideno s svetorajstvom, vzeti k Sebi v lepšo domovino.

Pokreb pojde v soboto popoldne ob 3. uri s ožan-kega trga hiš št. 5, k sv. Krištofu.

Vse prijatelje in znance, zlasti še sorodnike, pro- simo, da dušo blage rajnice v pobožni molitvi pri- poročajo usmiljenemu Bogu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi sv. Petra in v raznih drugih cerkvah v Ljubljani.

Ljubljana, dné 20. februarija 1896.

Eliza, Nikola, Danijel, Janko Predovič,
posestniki in trgovci, sinovi. — **Marta Ladič**
roj. **Predovič**, **Jela Popovič** roj. **Predovič**,
bčeri. — **Amalija Predovič** roj. **Klemenč**,
sinova. — **Jankica, Danica, Zorica, Mariica**
Predovič, unukinje.

Katoliška tiskarna

vizitnice

priporoča raznovrstne

po nizki ceni.

Jos. Petrič

v Ljubljani, Vegove ulice št. 8 (poleg realke).

Priporočam čast. gg. trgovcem, o. kr. bilježnikom in odvetnikom,
kakor tudi raznim uradom in pisarnam

svojo bogato na novo ustanovljeno

tovarniško zalogo raznega papirja

po najnižjih originalnih cenah.

V zalogi imam vse v mojo stroko spadajoče papirje, kakor pisarniške, pisemske, dokumentne, ovojne in druge papirje, ter tudi pečetni vosek, črnilo in vsakovrstne kuverte od najmanjše do največje.

Prevzemam tudi razna tiskarska dela za gg. trgovce, o. kr. bilježnike, odvetnike in sploh za vse urade in zagotavljam za naj- okusnejše delo in po najnovejšem sistemu.

Proseš, da bi me čast. gg. odjemalci kot domačina s svojimi naročbami podpirali, jih vže naprej zagotavljam, da se bodem vedno trudil jih zadovoljiti v vsacem obziru in sicer najmanj toliko, kakor vsaka moja konkurenca, ter beležim odličnim spoštovanjem

137 3—1

Josip Petrič.

Uzenci na željo brezplačno in poštnine prosto.

Blage izborne in dovoljeme č. gg. trgovcem in večjim naročnikom popust.

Dunajska borza.

Dné 21. februarija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 15 „
Avstrijska zlata renta 4%	121 „ 85 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 40 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 35 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 05 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1000 „
Kreditne delnice, 160 gld.	380 „ 50 „
London vista	120 „ 75 „
Švabski drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 „ 02 1/2 „
10 mark	11 „ 80 „
frankov (napoleonidor)	9 „ 57 „
ljubljanski bankovci	43 „ 55 „
tr. cekini	5 „ 66 „

Dné 20. februarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	183 „ 50 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 55 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	142 „ — „
Dunavske vravnave srečke 5%	128 „ — „
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	107 „ — „
Posojilo goriškega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 50 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 25 „
Prioritetne obveznice državne železnice	224 „ — „
„ „ južne železnice 3%	170 „ 40 „
„ „ južne železnice 5%	130 „ 40 „
„ „ dolenskih železnic 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	136 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 „ 50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 75 „
Salmove srečke, 40 gld.	67 „ 75 „
St. Genois srečke, 40 gld.	72 „ 50 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	54 „ — „
Ljubljanske srečke	23 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	173 „ 75 „
Akcije Ferdinandovev. železn., 1000 gl. st. v.	3487 „ 50 „
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	470 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. w.	99 „ 25 „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	64 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	85 „ — „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	168 „ — „
Papirnih rubljev 100	125 „ — „

Nakup in prodaja

avstrijskih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
arovanje za izgube pri izrebanjih, pri izrebanja
najmanjšega dobitka
samo za izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kurznih vrednostih vseh splošnoznanih vrednostnih
papirjev in vsaki stvari za doslej veljajoče visoceno
obvestevanje pri popolni varnosti

naloženih glavnic.